

[Augsburg], 28. August 1552

An Johannes Oporinus

UB Basel, Fr. Gr. I 11, fol. 160r-v.
Steinmann Nr. 661.

S. P. D. Τὸ περὶ τῶν χρημάτων εὐαγγέλιον τὰ τοῦ δεσπότου γράμματα εὐαγγελίσεται τοῦ προσηνέστατα εἰς σε διακειμένου. καὶ οὐκ εἰς μακρὰν αὐτὸ τὸ χρυσίον οἶμαι λήψῃ. De Isocrate mihi grata est voluntas tua, et curo totam recognitionem diligenter exscribendam, mittamque ad te vbi intellexero quo tempore sis inchoaturus: quod quidem primo quoque tempore fieri vellem, vt antequam Francofordiam deferrentur libri, relegendi mihi atque annotandi errata, quae vitari ne me praesente quidem omnino possent, copia detur, et in fronte operis praefigendi. Nam cum ad calcem referuntur, pauci sunt qui aspiciant. Emendari autem errata typographi non minus interest quam scriptoris, ac peius illi existimationi suae consulunt, qui nihil emendant, quò diligentiores videantur, cum deprauata loca in legendō caelari non possunt, quam qui vnam atque alteram pagellam correctionibus implent statim obuijs. De graecis e regione coniugendis tui consilij erit vtrum id rationibus tuis accommodatum esse videatur: mihi quidem honorificum et studiosis fore gratissimum non dubito. Marginum annotationes, si voles, omittam, aut, si addendas censueris, etiam graecas graeco codici τεχνητικώτερον ἔξειργασμένας addam. sed de sententia his in rebus tua, quamprimum me certiore reddi velim, vt sit adornandi cum diligentia spatium. Nam in graeco etiam codice Isocratis, errata quaedam hactenus ne a me quidem animaduersa, inter docendum deprehendi et correxi. Eos locos omnes, si voles, in exemplari nouo, castigabo, totumque opus distinguam pro fide et diligentia mea, et mediocri in graecis literis vsu. Nam in proxima graeci Isocratis tui editione, quos locos è castigationibus meis inseruisti, ij (sed in optimam partem accipies) eiusmodi sunt, vt eo nomine multum tibi debeam, quod eos acceptos mihi non retulisti. Vtinam verò res tuae patiantur, vt Demosthenem quoque meum pariter et palliatum et togatum, ante obitum meum incidentem videam, aut saltem castigationibus meis et recognitionibus exornatum. quam me beatum putarem. Nam interea nihil in literis seriò conari mihi posse videor. quod vtique facerem, cum maioris ocij spem breuı habeam, Bibliothecae grauissimo et molestiss[imo] labore iam tandem propे defunctus. Ἐπιτάφια Munsteri, ? Guntij Laescherus noster φύσει ποιητικώτερος rectius faciet. literas ad me missas curaui. exceptis ad Arnoldum scriptis, qui vbi gentium degat, nescio. Te cum tuis ac reliquos amicos valere gaudeo, atque quam diutissime incolumes esse opto. aestus ille circa praecordia qui mihi perniciem minabatur, diuina benignitate vnā cum aestate est extinctius, sic tamen vt me pumice aridiorem reliquerit. Quòd si lauticijs herilis mensae non recrearer, prae imbecillitate vix ambulare possem. Sic Deus Opt[imus] Max[imus] etsi multis incommodis me conflictari sinit, subinde tamen nonnihil leuat, ne penitus concidam. Vale. 5. Cal[endas] Septembbris. Anno 1552.

H[ieronymus] W[olfius] T[uus].

De libris imperfectis, atque etiam alijs quos in Bibliotheca nostra adhuc desideramus, proxime scribam. Nunc enim non vacat.